

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tripartita Demonstratio, Worin Augenscheinlich wird
vorgestellt/ Daß Die Stadt Hildesheim von Jhrem Anfang
biß hiehin den Herren Bischöffen Als jhren
Landts-Fürsten/ Gleich anderen Municipal-Städten ...**

Hildesheim, A[nn]o 1691.

Summarium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38409

SUMMARIUM

Des Ersten Haupt-Theils der Demonstration,

Worin klärllich wird vorgestellt / daß die Stadt Hildesheim einem Bischoffen zu Hildesheim als ihrem Landts-Fürsten unterworfen sey. Und dieses Geschicht

(1.)	Per præsumptionem juris ex situ urbis desumptam.	Pag. 5.
(2.)	Per diversos actus superioritatis, & tesseras subjectionis, quales sunt Homagium.	6
	Collectarum Imperialium & circularium exactio.	7
	Comparitio in Comitibus Provincialibus.	8
	Jurisdictio.	9
	Appellatio à Senatu Civico ad Regimen Principis.	10
	Athixio edictorum publicorum.	ibid.
	Collatio Privilegiorum.	11
	Confirmatio eorundem.	12
	Exemptio Tribuum à jurisdictione Senatûs.	ibid.
	Jus sequelæ.	13
	Jus recipiendi & protegendi Judæos.	14
	Insignia Dicoeseos turribus ac curiæ civitatis incisa.	ibid.
	Jus intradæ.	15
	Titulus Civium, Liebe getrewe / Vnsere Stadt.	ibid.
(3.)	Per Testimonia Pontificis & Imperatorum remissivè.	17
	Principum Imperii & Ducum Brunsvicensium.	ibid.
	Historicorum.	ibid.
	Politicorum.	19
	Universitarum.	ibid.
	Consulentium Domesticorum.	20
	Propriarum Tribuum.	21
(4.)	Per confessiones literis declaratas ad Serenissimos Duces Brunsvicenses, & vicinas civitates.	22
	Ad Serenissimum Electorem Colon. Ernestum, tanquam Episcopum Hildes.	23
	Ad Serenissimû Electorem Maximilianum Henricum quâ Episcopum Hildes.	24
	Per positiones judicialiter exhibitas Viennæ.	25
	Spiræ.	27
	Hildesii.	28
	In pactis publicis reiteratas.	29
	Ac demum juramento corroboratas.	30
	Et concluditur.	31

SUMMARIUM.

Des Zweiten Haupt-Theils der Demonstration.

Worin augenscheinlich wird dargethan / daß die Stadt Hildesheim Ihrer Hochst. Gnaden dem Herrn Bischoffen als ihrem Landts-Herrn nicht allein wahrhafftig / sondern auch vollkommenlich unterworfen sey: Probat hoc

(1.)	Exstructio & reunitio urbis ab Episcopis facta.	32. & seqq.
(2.)	Collata à Carolo Magno & Ludovico Pio in Episcopos Saxonie Regalia.	36. & seqq.
(3.)	Diploma & Protectorium seu Mundiburdium Imperatoris Henrici Sancti.	38
(4.)	Investitura Episcopales & Mandata Cæsarea.	39
(5.)	Sententia Pontificia.	40
	Et concluditur ibidem.	

Refutantur Adversariorum objectiones adversus primam Demonstrationis partem.

(1.)	Contra præsumptionem juris ex situ urbis desumptam.	41
(2.)	Contra Homagium.	42. & seqq.
(3.)	Contra collectarum Imperialium & circularium exactio- nem & comparitio- nem in Comitibus Provincialibus.	47. & seqq.
(4.)	Contra jurisdictionem Episcopalem.	51
(5.)	Contra jus recipendarum appellationum.	52
	Contra 6. 7. 8. & 9. superioritatis actum nihil obmovetur.	53

H. VI
78

(6.)	Contra jus sequelæ.	Pag. 54. & seqq.
(7.)	Contra jus recipiendi Judæos.	58
(8.)	Contra insignia Diœceseos in turribus urbis exsculpta.	59
	Eliduntur objectiones reliquæ.	61
	Fit transgressio.	62. In fine.
	Ad Refutationem objectionum adversus Secundam Demonstrationis Partem obmotarum, in quâ in specie ostenditur.	
	Civitatem Hildesensem ab Episcopis ædificatam iisdemque ab Imperatoribus plene subjectam.	63
	Tempore Sancti Bernwardi Hildesenses maximam partem litones fuisse.	64
	Saxones Episcopis quam Ducibus subesse maluisse.	ibid.
	Nec antiquitatem civitatis eam à subjectione Episcoporum eximere, quod exemplo civitatis Trevirensis ostenditur.	65. Et ulterius demonstratur, quod
	Ob assistentiam juris non teneantur Episcopi titulum seu donationem Cæsarum probare.	64
	Unde etiam explicatur Conringius licet partium studio laborans.	ibid.
	Et ostenditur erroneam esse cavillationem Episcopos cum Canonicis vitam Monasticam egisse.	68
	Quamvis hæc cavillatio in nullo civitati prodesse possit.	70
	Quando Episcopis regalia concessa fuerint eruitur.	ibid.
	Civitates mixtas aut privilegiatas esse novum ambitionis Civitatis foetum demonstratur.	71. & seqq.
	Nec Privilegia Imperatorum Sigismundi & Caroli V. Hildesium à jurisdictione sui Principis eximere.	74. & seqq.
	Nec ea etiam, quæ ab Episcopis impetrata sunt eandem acephalam aut mixtam constituere probatu.	76. Verf. Hat aber die Stadt.
	Dein concluditur.	77. circa finem.

S U M M A R I U M

Des Dritten Haupt Theils der Demonstration,

—	Worin bewiesen wird / daß die Stadt Hildesheim zu Bezahlung der Landt & Steuern gleich andern Städten des Stiffts verbunden sey. Nam	
	Primus exemptionis quæsitæ prætextus in reverfalibus Episcopi Magni positus refutatur.	79
	Secunda libertatis assertio in literis Episcopi Valentini fundata refellitur.	85
	Tertia pro Exemptione tuendâ facta objectio ex sustentatione Præsidii militaris desumpta exploditur.	86
	Evertuntur columnæ ad astruendam urbis exemptionem erectæ.	87
	Columna prima in recessibus Brunsvicensibus fundata corruit.	88
	Civitas Hildesensis à præstatione collectarum non eximitur per Privilegia.	90
	Non per præscriptionem: nam prætenso Episcopi Henningii privilegio suffultus probandi præscriptionem modus rejicitur.	91
	Fundamentum in præscriptione radicum evertitur: quia deest titulus.	94
	Obstat mala fides.	95
	Detegitur dolus præsumptus: quia productus est varius & ineptus titulus.	96
	Accedit dolus manifestus.	98
	Collectæ in locum sequelæ successerunt.	99
	Civitas etiam ante tædam Hildesensem collectas realiter solvit.	100
	Subsecuta postmodum urbis violentia non potuit juri Episcopo in exigendis collectis, & aliis Principi debitis juribus esse præjudicio.	ibid.
	Domini Episcopi etiam durante feda collectas exegerunt.	102
	Similiter post restitutam Diœcesin collectæ non tantum exactæ, sed etiam aliquando realiter à civitate solutæ sunt.	106
	Civitas fateetur se collectas Provinciales realiter solvisse.	108
	Solutio subsidii charitativi importat necessitatem solvendi omnes alias collectarum species.	109
	Columna secunda Instrumento Pacis imposita prosternitur.	111
	Columna tertia, confirmationi Privilegiorum à Serenissimo Domino Electore Coloniensi Maximiliano Henrico, quæ Episcopo Hildesensi, in actu homagiali factæ infixæ, concutitur.	113
	Concluditur	116. sub finem.